

mening, ett påstående, o. s. v. *Göra flera i. emot ett påstående.*

INKASTA, v. a. 1. 1) Kasta till det inre af ett rum, ett ställe. *I stenar i ett hus, på grannens gård.* — Äfv. *Kasta i'n.* — 2) (fig.) Yttra, uttala, låta framkomma. *I sitt tal i-de han några yttranden, som upplogos ganska illa.* — *Inkastande*, n. 4. o. *Inkastning*, f. 2.

INKILA, v. a. 2. Indrifva och befästa med kilar. — *Inkilande*, n. 4. o. *Inkilning*, f. 2.

INKLINATION, --- tschón, f. 3. 1) Lutning. (Fys.) *Magnetnådens i*, dess stupning, allt större och större, ju närmare man kommer en magnetpol, der den står alldeles på ända. — 2) (astr.) Den vinkel, som planet- och kometarynorna göra mot jordbanan (ekliptikan). — 3) (fig.) a) Böjelse, tycke, kärlek. — b) Föremål för ens kärlek, kärresta.

INKLISTRA, v. a. 1. Med klistor infästa, insätta. — Äfv. *Klistra i'n.* — *Inklistrande*, n. 4. o. *Inklistring*, f. 2.

INKLÄMMA, v. a. 2. Genom klämning indrifva, intvinga. — Äfv. *Klämma i'n.* — *Inklämmande*, n. 4. o. *Inklämning*, f. 2.

INKNÄCKA, v. a. 1. 1) Genom sakta bultning indrifva, inslå. — 2) Genom knackning på fönsterrutan inkalla. — Äfv. *Knacka i'n.* — *Inknäckande*, n. 4. o. *Inknäckning*, f. 2.

INKNUFFA, v. a. 1. Med en knuff eller knuffar instöta. — Äfv. *Knuffa i'n.* — *Inknuffande*, n. 4. o. *Inknuffning*, f. 2.

INKNYTA, v. a. 3. (böjes som *Knyta*) Genom omknytning innesluta. *I penningar i ett näsdukshörn.* — Äfv. *Knyta i'n.* — *Inknyttande*, n. 4. o. *Inknytning*, f. 2.

INKNÄDA, v. a. 1. Genom knådning inblanda. *I russin i degen.* — Äfv. *Knåda i'n.* — *Inknådande*, n. 4. o. *Inknådning*, f. 2.

INKOGNITO, inkkå'gnitå, adv. (ital.) Utan att vara känd; under främmande namn. *Resa i.* — S. m. o. n. sing. Förhemligande af namn eller stånd. *Takttaga den strängaste i. Jag begagnade mig af min i. för all . . .*

INKOK, n. 3. Se *Inkokning*.

INKOKA, v. a. 1. o. 2. Låta ett flytande ämne minskas genom kokning. *I till hälften.* — Äfv. *Koka i'n.* — V. n. Genom kokning minskas. — För denna bem. säges vanligen *Koka i'n.* — *Inkokande*, n. 4. (för v. a.).

INKOKNING, f. 2. 1) (aktivt) Handlingen, förfarandet, då något inkokas. — 2) neutralt) Förhållandet, att en flytande vätska kokar in.

INKOMMA, v. n. 3. (böjes som *Komma*) 1) Komma till det inre af ett rum, ett ställe, en ort. *Han inkom i rummet, på gården. Judar så i. i riket. Ett fartyg har i-mmit i hamnen.* — 2) Införas. *Denna vara får ej i. i landet.* — 3) (om penningar) Se *Inflyta*. — 4) *I med*, till vederbörande myndighet ingifva, t. ex.: *I med en skrift, med en ansökan, med klagomål; i. till Kongl. Maj:t med en nådeansökning; i. till rätten med sin förklaring.* — 5) *I på ett ämne*, i tal eller skrift öfvergå till ett ämne. — Äfv. *Komma i'n.* — *Inkommande*, n. 4.

INKOMMENSURABEL, inkkåmmännsurå'b'l, a. 2. Som ej kan mätas med ett gemensamt mått. *I-bla storheter.*

INKOMMOD, inkkåmmód, a. (utan neutrum i sing.) Obeqväm, besvärlig, oläglig.

INKOMMODERA, v. a. 1. Besvära, vara till

besvär, hinder; falla oläglig. — *I sig*, v. r. Göra sig besvär, omak, möda. — *Inkommoderande*, n. 4.

INKOMMODITET, ---- ét, f. 3. Obeqvämhet, besvärlighet, olägenhet.

INKOMPETENS, inkkåmpetå'nns, f. 3. Obehögenhet, obehörighet.

INKOMPETENT, --- tá'nt, a. 1. Obehogad, obehörig.

INKOMST, m. 3. Hvad man årligen har i afkastning af fast egendom, åtnjuter i löneförmåner, sportler, pension o. s. v., förtjenar, vinner genom utfölvande af yrke, konst, handverk, o. s. v. *Huru stor i. har han af sin rörelse? Hafva stora, goda, små i-er. Sitta med små i-er. Utgifterna öfverståga i-erna.* — Syn. Ingäld, Afkomst, Afkastning.

INKONSEQVENS, inkkånssekvå'nns, f. 3. Stridighet emellan grundsatser eller yttranden och handlingar. Följdstridighet.

INKONSEQVENT, a. 1. 1) (om person) Som motsäger sig sjelf, antingen i tal, skrift eller handling. — 2) (om sak) Som innefattar en inkonseqvens. *Ett i. handlingssätt.* — Syn. Följdvridig, Följdstridig.

INKONSTITUTIONEL, inkkånsstitutschönå'll, a. 2. Grundlagsvidrig.

INKORPORERA, inkkårporå'ra, v. a. 1. Införlifva. — *Inkorporerande*, n. 4. o. *Inkorporering*, f. 2.

INKORREKT, inkkårå'rakt, a. 1. Oriktig, felaktig.

INKORRIGIBEL, --- schi'b'l, a. 2. Oförbätterlig, oeffteråttlig.

INKORRUPTIBEL, -- ruppti'b'l, a. 2. Obesticklig, omutlig.

INKROM, i'nnkrå'm, n. 3. (af t. *Krumme*, malle i bröd) 1) Det inre och mjukare af vissa födoämnen, såsom mallen i bröd, fyllningen i pastejter, det köttiga i frukt. — 2) Inmäte i fågel och fisk.

INKRUPEN, part. pret. af v. *Inkrypa*. Som inkrupt. *Sitta i.*

INKRUSTERA, v. a. 1. (lat. *Incrustare*, öfverdraga med skorpa) 1) Belägga ytan af en sak med skifvor af mer eller mindre dyrbara ämnen. — 2) Omgifva med ett öfverdrag af gips eller sten (tuff). — *Inkrusterande*, n. 4. o. *Inkrusterering*, f. 2.

INKRÄNGLA, v. a. 1. (fam.) Göra krånglig och invecklad. — Äfv. *Krängla i'n.* — *Inkränglande*, n. 4. o. *Inkrängling*, f. 2.

INKRÄFVA, v. a. 2. Se *Införda*. — Äfv. *Kräfva i'n.* — *Inkräfvande*, n. 4.

INKRÄKTA, v. a. 1. (af *Kraft*, makt, våld; belg. *Kracht*) Med våld och orätt bemäktiga sig. *I ett land. I. ens rättigheter.* (Absolut) *I på grannens ägor.* — Syn. Eröfra, Underlägga sig, Usurpera.

INKRÄKTANDE, n. 4. Bemäktigande med våld och orätt.

INKRÄKTARE, m. 3. En, som inkräktar (land, ägor, rättigheter). — Syn. Eröfrare, Usurpator.

INKRÄKTNING, f. 2. 1) Se *Inkräktande*. *Göra i. på sin grannes ägor.* — 2) Hvad som blifvit inkräktadt. *Napoleons i-ar gingo snart åter förlorade för Frankrike.* — Syn. Eröfring. — Ss. *I-sbegär*, *-slystnad*.

INKRÖKA, v. a. 2. Kröka inåt. — Äfv. *Kröka i'n.* — *Inkrökande*, n. 4. o. *Inkrökning*, f. 2.